

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 241/2014

z dnia 7 stycznia 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4 akapit trzeci, art. 27 ust. 2 akapit trzeci, art. 28 ust. 5 akapit trzeci, art. 29 ust. 6 akapit trzeci, art. 32 ust. 2 akapit trzeci, art. 36 ust. 2 akapit trzeci, art. 41 ust. 2 akapit trzeci, art. 52 ust. 2 akapit trzeci, art. 76 ust. 4 akapit trzeci, art. 78 ust. 5 akapit trzeci, art. 79 ust. 2 akapit trzeci, art. 83 ust. 2 akapit trzeci, art. 481 ust. 6 akapit trzeci oraz art. 487 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ odnoszą się do wymogów w zakresie składników funduszy własnych obowiązujących instytucje oraz odliczeń od tych samych składników funduszy własnych na potrzeby stosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Aby zapewnić spójność między tymi przepisami, które powinny wejść w życie w tym samym czasie, oraz aby ułatwić całościowy wgląd w te przepisy i łatwy dostęp do nich osobom podlegającym tym obowiązkom, wskazane jest włączenie do jednego rozporządzenia wszystkich regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych, wymaganych na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (2) Aby zwiększyć poziom konwergencji w Unii w zakresie sposobu odliczania możliwych do przewidzenia dywidend od zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych, należy ustalić hierarchię metod szacowania odliczeń: po pierwsze, decyzja o wypłacie zysków podjęta przez odpowiedni podmiot, po drugie, polityka w zakresie dywidend, i po trzecie, historyczny wskaźnik wypłat.
- (3) Poza ogólnymi wymogami w zakresie funduszy własnych dodanymi lub zmienionymi na mocy szczegółowych wymogów dotyczących funduszy własnych nałożonych na te instytucje, określenie warunków, zgodnie z którymi właściwe organy mogą uznać, że dany rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego kwalifikuje się jako towarzystwo

ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnia, instytucja oszczędnościowa lub podobna instytucja do celów funduszy własnych jest niezbędne do ograniczenia ryzyka prowadzenia przez jakąkolwiek instytucję działalności jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnia, instytucja oszczędnościowa lub podobna instytucja, która może podlegać szczegółowym wymogom w zakresie funduszy własnych, w przypadku gdy taka instytucja nie posiada cech charakterystycznych dla instytucji uniijnego sektora bankowości spółdzielczej.

- (4) W przypadku instytucji uznawanej na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego za towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnię, instytucję oszczędnościową lub podobną instytucję należy w niektórych przypadkach dokonać rozróżnienia między posiadaczami instrumentów w kapitale podstawowym Tier I instytucji a członkami takiej instytucji, ponieważ członkowie muszą z reguły posiadać instrumenty kapitałowe, aby móc korzystać z prawa do dywidendy, jak również z prawa do części zysków i rezerw.
- (5) Ogólnie rzecz biorąc, cechą wspólną spółdzielni, instytucji oszczędnościowej, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych lub podobnej instytucji jest fakt, że prowadzą one działalność na rzecz klientów i członków instytucji, świadcząc również usługi na rzecz ogółu społeczeństwa. Podstawowym ich celem nie jest osiągnięcie i wypłacanie zysku finansowego zewnętrznym dostawcom kapitału, takim jak udziałowcy spółek akcyjnych. Z tego względu instrumenty kapitałowe wykorzystywane przez te instytucje różnią się od instrumentów kapitałowych emitowanych przez spółki akcyjne, które zasadniczo przyznają posiadaczom pełny dostęp do rezerw i zysków w przypadku kontynuacji działalności i likwidacji oraz podlegają zbyciu na rzecz osoby trzeciej.
- (6) Jeżeli chodzi o instytucje o charakterze spółdzielni, ich wspólną cechą jest zasadniczo fakt, że członkowie mogą zrezygnować z członkostwa, a tym samym zażądać wykupu posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I. Nie uniemożliwia to spółdzielni emitowania instrumentów kapitałowych kwalifikujących się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, w przypadku których nie ma możliwości, aby posiadacze mogli je zwrócić instytucji, pod warunkiem że takie instrumenty spełniają wymogi określone w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli instytucja emituje różne rodzaje instrumentów zgodnie z art. 29 tego rozporządzenia, nie powinny istnieć żadne przywileje przypisane wyłącznie do niektórych rodzajów takich instrumentów poza tymi przewidzianymi w art. 29 ust. 4 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (7) Instytucje oszczędnościowe mają zasadniczo strukturę fundacji, w której nie występuje właściciel kapitału, co oznacza, że nie istnieje podmiot, który ma udział w kapitale i który mógłby czerpać korzyści z zysków instytucji. Jedną z kluczowych cech towarzystw ubezpieczeń wzajemnych jest fakt, że ich członkowie zasadniczo nie wnoszą wkładu na rzecz kapitału instytucji oraz, w normalnych warunkach prowadzenia działalności, nie czerpią korzyści z tytułu bezpośrednich wypłat z kapitału rezerwowego. Nie powinno to uniemożliwiać tym instytucjom emitowania instrumentów w kapitale podstawowym Tier I na rzecz inwestorów lub członków, którzy mogą mieć udział w kapitale i czerpać korzyści w pewnym stopniu z kapitału rezerwowego w sytuacjach kontynuowania działalności i likwidacji.
- (8) Wszystkie istniejące instytucje, które zostały ustanowione i uznane za towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie, instytucje oszczędnościowe lub podobne instytucje na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego przed dniem 31 grudnia 2012 r. nadal klasyfikuje się jako takie do celów przepisów części drugiej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 niezależnie od ich formy prawnej, o ile będą w dalszym ciągu spełniały kryteria, które zdecydowały o ich uznaniu za takie podmioty zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.
- (9) Jeżeli chodzi o definiowanie sytuacji, które kwalifikowałyby się jako pośrednie finansowanie w odniesieniu do wszystkich rodzajów instrumentów kapitałowych, bardziej praktycznym i kompleksowym sposobem byłoby określenie cech charakterystycznych odwrotnego pojęcia, tj. finansowania bezpośredniego.
- (10) Aby móc stosować przepisy w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielni, instytucji oszczędnościowych i podobnych instytucji, należy odpowiednio uwzględnić specyfikę takich instytucji. Należy wprowadzić przepisy służące m.in. zapewnieniu takim instytucjom możliwości ograniczenia, w stosownych przypadkach, wykupu ich instrumentów kapitałowych. Dlatego też w przypadku gdy na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego odmowa wykupu instrumentów jest zabroniona w odniesieniu do tych rodzajów instytucji, konieczne jest, aby przepisy regulujące te instrumenty dawały instytucji możliwość odroczenia ich wykupu i ograniczenia kwoty podlegającej wykupowi. Ponadto, biorąc pod uwagę znaczenie możliwości ograniczenia lub odroczenia wykupu, właściwe organy powinny być uprawnione do ograniczania wykupu udziałów w spółdzielni, a instytucje powinny dokumentować każdą decyzję o ograniczeniu wykupu.
- (11) Należy zdefiniować pojęcie zysku ze sprzedaży powiązane z przyszłymi dochodami z tytułu marż w kontekście sekurytyzacji i ujednoczyć jego interpretację z praktykami międzynarodowymi, np. praktykami wskazanymi przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, oraz zapewnić, aby żadne odwołalne zyski ze sprzedaży nie zostały włączone do funduszy własnych instytucji z uwagi na ich nietrwały charakter.
- (12) Aby uniknąć arbitrażu regulacyjnego oraz aby zapewnić zharmonizowane stosowanie przepisów w zakresie wymogów kapitałowych w Unii, należy zapewnić wprowadzenie jednolitego podejścia do procedury odliczania z funduszy własnych niektórych pozycji, takich jak straty za bieżący rok obrotowy, aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego oparte na przyszłej rentowności oraz aktywa funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami.
- (13) Aby zapewnić spójność w całej Unii w zakresie sposobu oceny zachęt do wykupu, należy przedstawić opis przypadków, w których można oczekiwać, że dany instrument zostanie prawdopodobnie wykupiony. Należy również opracować przepisy prowadzące do terminowego uruchamiania mechanizmów absorbowania strat w odniesieniu do instrumentów hybrydowych, aby zwiększyć zdolność tych instrumentów do absorbowania strat w przyszłości. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że instrumenty emitowane przez jednostki specjalnego przeznaczenia zapewniają niższy poziom pewności pod względem ostrożnościowym niż instrumenty emitowane bezpośrednio, należy ograniczyć i ściśle określić warunki wykorzystywania jednostek specjalnego przeznaczenia do pośredniej emisji funduszy własnych.
- (14) Należy zachować równowagę między koniecznością zapewnienia adekwatnego pod względem ostrożnościowym sposobu obliczania ekspozycji instytucji z tytułu pośrednich udziałów wynikających z portfeli indeksowych a koniecznością dopilnowania, aby działania w tym zakresie nie stwarzały nadmiernego obciążenia dla tych instytucji.
- (15) Uznaje się, że konieczne jest opracowanie szczegółowej i kompleksowej procedury, za pomocą której właściwe organy będą udzielały zezwolenia nadzorczego na obniżenie funduszy własnych. Instytucja nie może przekazywać posiadaczom informacji o wykupach, obniżeniach i odkupach instrumentów funduszy własnych przed uzyskaniem uprzedniego zezwolenia od odpowiedniego właściwego organu. Instytucje powinny przedstawić szczegółowy wykaz elementów, tak aby właściwy organ otrzymał wszystkie istotne informacje przed podjęciem decyzji w sprawie zezwolenia.
- (16) Tymczasowe odstępstwa od odliczania z pozycji funduszy własnych przysługują w stosownych przypadkach w celu dostosowania planów operacyjnych w zakresie pomocy finansowej i umożliwienia ich realizacji. Dlatego też okres obowiązywania takich odstępstw nie powinien przekraczać okresu realizacji planów operacyjnych w zakresie pomocy finansowej.
- (17) Aby jednostki specjalnego przeznaczenia mogły zakwalifikować się do włączenia do pozycji funduszy własnych w kapitale dodatkowym Tier I i Tier II, aktywa jednostek specjalnego przeznaczenia, które nie zostały zainwestowane w instrumenty funduszy własnych wyemitowane przez instytucje, powinny zostać utrzymane na minimalnym i nieznacznym poziomie. Aby osiągnąć ten cel, odpowiednią kwotę aktywów należy ograniczyć limitem wyrażonym w odniesieniu do średnich aktywów ogółem jednostki specjalnego przeznaczenia.

- (18) Celem przepisów przejściowych jest umożliwienie płynnego przejścia na stosowanie nowych ram regulacyjnych, dlatego też ważne jest, aby podejście przyjęte przy stosowaniu przepisów przejściowych dotyczących filtrów i odliczeń, a więc przejściowe podejście określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 było stosowane w sposób spójny, ale jednocześnie uwzględniało punkt wyjścia, tj. krajowe przepisy transponujące poprzedni unijny system regulacyjny reprezentowany przez dyrektywy 2006/48/WE⁽¹⁾ i 2006/49/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady.
- (19) Na mocy tych przepisów nadwyżka instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w Tier I podlegających zasadzie praw nabytych zgodnie z przepisami przejściowymi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 może zostać włączona w zakres limitów dla instrumentów w kapitale niższej kategorii podlegających zasadzie praw nabytych. Nie może to jednak zmieniać limitów dla instrumentów w kapitale niższej kategorii podlegających zasadzie praw nabytych, dlatego też jakiegokolwiek włączenie w zakres limitów dla instrumentów w kapitale niższej kategorii podlegających zasadzie praw nabytych powinno być możliwe wyłącznie w przypadku, gdy w tym kapitale niższej kategorii istnieją wystarczające rezerwy. Ponieważ przedmiotowe instrumenty stanowią nadwyżkę w kapitale wyższej kategorii, należy umożliwić późniejsze przeklasyfikowanie tych instrumentów do kapitału wyższej kategorii.
- (20) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowią projekty regulacyjnych standardów technicznych przedstawione Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (21) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego zorganizował otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii przez Bankową Grupę Interesariuszy ustanowioną zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾,
- (22) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego powinien dokonać przeglądu stosowania niniejszego rozporządzenia, a w szczególności przepisów ustanawiających procedury udzielania zezwoleń na wykup instrumentów w kapitale podstawowym Tier I towarzystw ubezpieczeń

wzajemnych, instytucji oszczędnościowych, spółdzielni i podobnych instytucji oraz, w stosownych przypadkach, zaproponuje jego zmiany.

- (23) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego zasięgnął opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych w sprawie podejścia do instrumentów kapitałowych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z państwa trzeciego oraz podejścia do instrumentów kapitałowych przedsiębiorstw wyłączonych z zakresu dyrektywy 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ do celów art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) doprecyzowania znaczenia terminu „możliwy do przewidzenia” na potrzeby ustalenia, czy wszelkie możliwe do przewidzenia obciążenia lub dywidendy zostały odliczone zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) warunków, zgodnie z którymi właściwe organy mogą uznać, że dany rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowania prawa krajowego kwalifikuje się jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnia, instytucja oszczędnościowa lub podobna instytucja, zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) mającej zastosowanie formy i charakteru pośredniego finansowania instrumentów kapitałowych, zgodnie z art. 28 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) charakteru ograniczeń wykupu koniecznych w przypadku, gdy na mocy mającego zastosowania prawa krajowego instytucja nie może odmówić wykupu instrumentów funduszy własnych, zgodnie z art. 29 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- e) dalszego doprecyzowania pojęcia „zysku ze sprzedaży”, zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

- f) stosowania odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I i innych odliczeń w odniesieniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II, zgodnie z art. 36 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- g) kryteriów, na podstawie których właściwe organy zezwalają instytucjom na zmniejszenie kwoty aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami, zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- h) formy i charakteru zachęt do wykupu, charakteru zapisu podwyższającego wartość instrumentu dodatkowego w Tier I po dokonaniu tymczasowego odpisu obniżającego wartość kwoty głównej, procedur i terminów związanych ze zdarzeniami inicjującymi, oraz cech instrumentów, które mogłyby utrudnić dokapitalizowanie i wykorzystywanie jednostek specjalnego przeznaczenia, zgodnie z art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- i) stopnia ostrożności wymaganego przy oszacowaniach stosowanych jako rozwiązanie alternatywne w stosunku do obliczania ekspozycji bazowych wobec pośrednich udziałów z tytułu portfeli indeksowych, zgodnie z art. 76 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- j) określonych warunków szczegółowych, które należy spełnić, aby uzyskać zezwolenie nadzorcze na obniżenie funduszy własnych, oraz odpowiedniej procedury, zgodnie z art. 78 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- k) warunków przyznawania tymczasowego odstępstwa od odliczania z funduszy własnych, zgodnie z art. 79 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- l) rodzajów aktywów, które mogą odnosić się do funkcjonowania jednostek specjalnego przeznaczenia, oraz pojęć „minimalny” i „nieznaczny” wykorzystywanych w celu określenia wartości kwalifikującego się kapitału dodatkowego Tier I i Tier II emitowanego przez jednostkę specjalnego przeznaczenia, o których mowa w art. 83 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- m) szczegółowych warunków dokonywania korekt w zakresie funduszy własnych na mocy przepisów przejściowych, zgodnie z art. 481 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- n) warunków mających zastosowanie do pozycji wyłączonych ze stosowania zasady praw nabytych w odniesieniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I lub pozycji dodatkowych w Tier I zaliczanych do innych składników funduszy własnych, zgodnie z art. 487 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

ROZDZIAŁ II

SKŁADNIKI FUNDUSZY WŁASNYCH

SEKCJA 1

Kapitał podstawowy Tier I oraz instrumenty w kapitale podstawowym Tier I

Podsekcja 1

Możliwe do przewidzenia dywidendy i opłaty

Artykuł 2

Znaczenie terminu „możliwe do przewidzenia” w pojęciu „możliwa do przewidzenia dywidenda” do celów art. 26 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Kwotę możliwych do przewidzenia dywidend, którą instytucje odliczają od zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych, zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ustala się zgodnie z ust. 2–4.

2. Jeżeli organ zarządzający danej instytucji podjął formalną decyzję lub przedstawił odpowiedniemu organowi tej instytucji propozycję decyzji w sprawie kwoty dywidend przeznaczonych do podziału, przedmiotową kwotę odlicza się od odpowiednich zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych.

3. W przypadku wypłacenia dywidend z bieżącego okresu pozostała kwota zysków z bieżącego okresu wynikająca z obliczeń określonych w ust. 2, która ma zostać włączona do pozycji kapitału podstawowego Tier I, ulega zmniejszeniu, uwzględniając przepisy ustanowione w ust. 2 i 4, o kwotę wszelkich możliwych do przewidzenia dywidend, co do których można oczekiwać, że zostaną wypłacone z tej pozostałej kwoty zysków z bieżącego okresu wraz z dywidendami końcowymi za dany pełny rok budżetowy.

4. Zanim organ zarządzający podejmie formalną decyzję lub przedstawi odpowiedniemu organowi propozycję decyzji w sprawie wypłaty dywidend, kwota możliwych do przewidzenia dywidend, którą instytucje odliczają od zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych, odpowiada kwocie zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych pomnożonej przez wartość wskaźnika wypłaty dywidend.

5. Wartość wskaźnika wypłaty dywidend ustala się zgodnie z polityką w zakresie dywidend zatwierdzoną na odpowiedni okres przez organ zarządzający lub inny odpowiedni organ.

6. Jeżeli w polityce w zakresie dywidend określono zakres wypłat zamiast stałej wartości, do celów ust. 2 stosuje się górny limit tego zakresu.

7. W przypadku braku zatwierdzonej polityki w zakresie dywidend lub w przypadku gdy właściwy organ uzna za prawdopodobny fakt, że instytucja nie będzie przestrzegała swojej polityki w zakresie dywidend lub że wspomniana polityka nie zapewnia zgodnej z zasadami ostrożności podstawy ustalania kwoty odliczenia, wartość wskaźnika wypłaty dywidend ustala się w oparciu o najwyższą z poniższych wartości:

a) średnia wartość wskaźnika wypłaty dywidend w ciągu trzech lat poprzedzających dany rok;

b) wartość wskaźnika wypłaty dywidend w roku poprzedzającym dany rok.

8. Właściwy organ może zezwolić instytucji na dostosowanie obliczeń wartości wskaźnika wypłaty dywidend zgodnie z przepisami ust. 7 lit. a) i b), aby wykluczyć dywidendy nadzwyczajne wypłacone w tym okresie.

9. Kwotę możliwych do przewidzenia dywidend ustala się uwzględniając regulacyjne ograniczenia dotyczące wypłat zysków, w szczególności ograniczenia ustalone zgodnie z art. 141 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾. Kwota zysku po odliczeniu możliwych do przewidzenia obciążeń podlegająca takim ograniczeniom może zostać w całości włączona do pozycji kapitału podstawowego Tier I, jeżeli warunek określony w art. 26 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jest spełniony. W przypadku gdy takie ograniczenia mają zastosowanie, kwotę możliwych do przewidzenia dywidend, które mają zostać odliczone, oblicza się w oparciu o plan ochrony kapitału uzgodniony z właściwym organem zgodnie z art. 142 dyrektywy 2013/36/UE.

10. Kwota możliwych do przewidzenia dywidend, które mają zostać wypłacone w postaci, która nie obniża kwoty pozycji kapitału podstawowego Tier I, takich jak dywidendy w postaci udziałów, tzw. scrip-dividends, nie podlega odliczeniu od zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych, które mają zostać włączone do pozycji kapitału podstawowego Tier I.

11. Przed udzieleniem instytucji zezwolenia na włączenie zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych do pozycji kapitału podstawowego Tier I właściwy organ upewnia się, że przeprowadzono wszystkie konieczne odliczenia od zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych oraz wszelkie odliczenia związane z możliwymi do przewidzenia dywidendami w ramach obowiązujących standardów rachunkowości lub wskutek zastosowania innych korekt.

Artykuł 3

Znaczenie terminu „możliwe do przewidzenia” w pojęciu „możliwe do przewidzenia obciążenie” do celów art. 26 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Kwota możliwych do przewidzenia obciążeń, którą należy uwzględnić, obejmuje następujące elementy:

a) kwotę podatków;

b) kwotę wszelkich zobowiązań lub okoliczności zaistniałych w danym okresie sprawozdawczym, które prawdopodobnie wpłyną na zmniejszenie zysków instytucji i w odniesieniu do których właściwy organ nie ma pewności, że przeprowadzono wszystkie wymagane korekty wartości, takie jak dodatkowe korekty wartości zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub że ustanowiono odpowiednie rezerwy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

2. Możliwe do przewidzenia obciążenia, które nie zostały jeszcze uwzględnione w rachunku zysków i strat, przypisuje się do okresu śródrocznego, w którym zostały one poniesione, tak aby każdy okres śródroczny został obciążony odpowiednią kwotą tych obciążeń. Istotne lub jednorazowe zdarzenia uwzględnia się w pełni i niezwłocznie w okresie śródrocznym, w którym takie zdarzenia wystąpiły.

3. Przed udzieleniem instytucji zezwolenia na włączenie zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych do pozycji kapitału podstawowego Tier I właściwy organ upewnia się, że przeprowadzono wszystkie konieczne odliczenia od zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych oraz wszelkie odliczenia związane z możliwymi do przewidzenia obciążeniami w ramach obowiązujących standardów rachunkowości lub wskutek zastosowania innych korekt.

Podsekcja 2

Spółdzielnie, instytucje oszczędnościowe, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych i podobne instytucje

Artykuł 4

Rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego za spółdzielnię do celów art. 27 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Właściwe organy mogą uznać, że dany rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego kwalifikuje się jako spółdzielnia do celów części drugiej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli wszystkie warunki określone w ust. 2, 3 i 4 są spełnione.

2. Aby instytucja kwalifikowała się jako spółdzielnia do celów ust. 1, jej status prawny wchodzi w zakres jednej z poniższych kategorii:

a) w Austrii: instytucje zarejestrowane jako „eingetragene Genossenschaft (e. Gen.)” lub „registrierte Genossenschaft” zgodnie z „Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)”;

b) w Belgii: instytucje zarejestrowane jako „Société Coopérative/Coöperatieve Vennootschap” i zatwierdzone na mocy dekretu królewskiego z dnia 8 stycznia 1962 r. ustalającego warunki zatwierdzania krajowych zrzeszeń spółdzielni oraz spółdzielni;

c) na Cyprze: instytucje zarejestrowane jako „Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΠ” ustanowione zgodnie z ustawą o spółdzielniach z 1985 r.;

d) w Republice Czeskiej: instytucje zatwierdzone jako „spořitelni a úvěrní družstvo” zgodnie z „zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev”;

e) w Danii: instytucje zarejestrowane jako „andelskasser” lub „sammenslutninger af andelskasser” zgodnie z duńską ustawą o przedsiębiorstwach finansowych;

- f) w Finlandii: instytucje zarejestrowane jako jedno z poniższych:
- 1) „osuuspankki” lub „andelsbank” zgodnie z „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista” lub „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform”;
 - 2) „muu osuuskuntamuotoinen luottolaitos” lub „annat kreditinstitut i andelslagsform” zgodnie z „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista” lub „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform”;
 - 3) „keskusyhteisö” lub „centralinstitutet” zgodnie z „laki talletuspankkien yhteenliittymästä” lub „lag om en sammanslutning av inlåningsbanker”;
- g) we Francji: instytucje zarejestrowane jako „sociétés coopératives” zgodnie z „Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération” i zatwierdzone jako „banques mutualistes ou coopératives” zgodnie z „Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II”;
- h) w Niemczech: instytucje zarejestrowane jako „eingetragene Genossenschaft (eG)” zgodnie z „Gesetz betreffend die Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz –GenG)”;
- i) w Grecji: instytucje zarejestrowane jako „Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί” zgodnie z ustawą o spółdzielniach nr 1667/1986, które prowadzą działalność jako instytucje kredytowe i mogą zostać sklasyfikowane jako „Συνεταιριστική Τράπεζα” zgodnie z ustawą bankową nr 3601/2007;
- j) na Węgrzech: instytucje zarejestrowane jako „Szövetkezeti hitelintézet” zgodnie z ustawą CXII z 1996 r. o instytucjach kredytowych i przedsiębiorstwach finansowych;
- k) we Włoszech: instytucje zarejestrowane jako jedno z poniższych:
- 1) „banche popolari”, o którym mowa w dekreście nr 385 z dnia 1 września 1993 r.;
 - 2) „banche di credito cooperativo”, o którym mowa w dekreście nr 385 z dnia 1 września 1993 r.;
 - 3) „banche di garanzia collettiva dei fidi”, o którym mowa w art. 13 dekretu nr 269 z dnia 30 września 2003 r., przekształconego w ustawę nr 326 z dnia 24 listopada 2003 r.;
- l) w Luksemburgu: instytucje zarejestrowane jako „Sociétés coopératives” zgodnie z sekcją VI ustawy o spółkach prawa handlowego z dnia 10 sierpnia 1915 r.;
- m) w Niderlandach: instytucje zarejestrowane jako „coöperaties” lub „onderlinge waarborgmaatschappijen” zgodnie z tytułem 3 księgi 2 „Rechtspersonen of the Burgerlijk wetboek”;
- n) w Polsce: instytucje zarejestrowane jako „bank spółdzielczy” zgodnie z przepisami ustawy „Prawo bankowe”;
- o) w Portugalii: instytucje zarejestrowane jako „Caixa de Crédito Agrícola Mútuo” lub jako „Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo” zgodnie z „Regime Jurídico do Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola” zatwierdzonym na mocy „Decreto-Lei n.º 24/91, de 11 de Janeiro”;
- p) w Rumunii: instytucje zarejestrowane jako „Organizații cooperatiste de credit” zgodnie z przepisami nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 99/2006 w sprawie instytucji kredytowych i adekwatności kapitałowej, zatwierdzonego ze zmianami i uzupełnionego ustawą nr 227/2007;
- q) w Hiszpanii: instytucje zarejestrowane jako „Cooperativas de Crédito” zgodnie z „Ley 13/1989, de 26 de mayo, de Cooperativas de Crédito”;
- r) w Szwecji: instytucje zarejestrowane jako „Medlemsbank” zgodnie z „Lag (1995:1570) om medlemsbanker” lub jako „Kreditmarknadsförening” zgodnie z „Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse”;
- s) w Zjednoczonym Królestwie: instytucje zarejestrowane jako „cooperative societies” zgodnie z „Industrial and Provident Societies Act” z 1965 r. oraz zgodnie z „Industrial and Provident Societies Act (Northern Ireland)” z 1969 r.
3. W odniesieniu do kapitału podstawowego Tier I, aby kwalifikować się jako spółdzielnia do celów ust. 1, instytucja może emitować na poziomie osoby prawnej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub statutem spółki, wyłącznie instrumenty kapitałowe, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
4. Aby kwalifikować się jako spółdzielnia do celów ust. 1, jeżeli posiadacze instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, o których mowa w ust. 3, którzy mogą, ale nie muszą być członkami instytucji, mają możliwość zrezygnowania z członkostwa zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, mogą być oni również uprawnieni do zwrotu instrumentu kapitałowego instytucji, ale wyłącznie z zastrzeżeniem ograniczeń ustanowionych w mającym zastosowanie prawie krajowym, statucie spółki, rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz niniejszym rozporządzeniu. Zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym nie uniemożliwia to instytucji emitowania instrumentów w kapitale podstawowym Tier I zgodnych z art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na rzecz osób będących i niebędących członkami, które nie przyznają im prawa do zwrotu instrumentu kapitałowego instytucji.

Artykuł 5

Rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego za instytucję oszczędnościową do celów art. 27 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Właściwe organy mogą uznać, że dany rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego kwalifikuje się jako instytucja oszczędnościowa do celów części drugiej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli wszystkie warunki określone w ust. 2, 3 i 4 są spełnione.

2. Aby instytucja kwalifikowała się jako instytucja oszczędnościowa do celów ust. 1, jej status prawny musi należeć do jednej z poniższych kategorii:

- a) w Austrii: instytucje zarejestrowane jako „Sparkasse” zgodnie z ust. 1 pkt 1) „Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz – SpG)”;
- b) w Danii: instytucje zarejestrowane jako „Sparekasser” zgodnie z duńską ustawą o przedsiębiorstwach finansowych;
- c) w Finlandii: instytucje zarejestrowane jako „Säästöpankki” lub „Sparbank” zgodnie z „Säästöpankkilaki” lub „Sparbankslag”;
- d) w Niemczech: instytucje zarejestrowane jako „Sparkasse” zgodnie z:
 - 1) „Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)”;
 - 2) „Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz – SpkG) in Bayern”;
 - 3) „Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin– Girozentrale – in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz – SpkG)”;
 - 4) „Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)”;
 - 5) „Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)”;
 - 6) „Hessisches Sparkassengesetz”;
 - 7) „Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)”;
 - 8) „Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)”;
 - 9) „Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz – SpkG)”;
 - 10) „Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz”;
 - 11) „Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)”;
 - 12) „Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe”;
 - 13) „Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)”;
 - 14) „Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz – SpkG)”;
 - 15) „Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)”;
- e) w Hiszpanii: instytucje zarejestrowane jako „Cajas de Ahorros” zgodnie z „Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular”;

f) w Szwecji: instytucje zarejestrowane jako „Sparbank” zgodnie z „Sparbankslag (1987:619)”.

3. W odniesieniu do kapitału podstawowego Tier I, aby kwalifikować się jako instytucja oszczędnościowa do celów ust. 1, instytucja może emitować na poziomie osoby prawnej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub statutem spółki, wyłącznie instrumenty kapitałowe, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4. Aby kwalifikować się jako instytucja oszczędnościowa do celów ust. 1 zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym suma kapitału, kapitału rezerwowego i zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych nie może zostać wypłacona posiadaczom instrumentów w kapitale podstawowym Tier I. Warunek taki uznaje się za spełniony nawet wówczas, gdy instytucja emituje instrumenty w kapitale podstawowym Tier I przyznając ich posiadaczom, przy założeniu kontynuowania działalności przez instytucję, prawo do części zysków i kapitału rezerwowego, o ile jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego oraz pod warunkiem że ta część jest proporcjonalna do ich wkładu w kapitał lub kapitał rezerwowy lub, w przypadku gdy jest to dozwolone na mocy mającego zastosowania prawa krajowego, zgodnie z treścią alternatywnego ustalenia. Instytucja może emitować instrumenty w kapitale podstawowym Tier I przyznając ich posiadaczom, w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji, prawo do kapitału rezerwowego w wysokości, która nie musi być proporcjonalna do wniesionego przez nich wkładu w kapitał i kapitał rezerwowy, jeżeli warunki określone w art. 29 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 są spełnione.

Artykuł 6

Rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego za towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych do celów art. 27 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Właściwe organy mogą uznać, że dany rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego kwalifikuje się jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych do celów części drugiej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli wszystkie warunki określone w ust. 2, 3 i 4 są spełnione.

2. Aby instytucja kwalifikowała się jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych do celów ust. 1, jej status prawny wchodzi w zakres jednej z poniższych kategorii:

- a) w Danii: stowarzyszenia („Foreninger”) lub fundusze („Fonde”), które powstają w wyniku przekształcenia zakładów ubezpieczeń („Forsikringselskaber”), hipotecznych instytucji kredytowych („Realkreditinstitutter”), banków oszczędnościowych („Sparekasser”), spółdzielczych banków oszczędnościowych („Andelskasser”) oraz związków spółdzielczych banków oszczędnościowych („Sammenslutninger af andelskasser”) w spółki akcyjne zgodnie z duńską ustawą o przedsiębiorstwach finansowych;
- b) w Irlandii: instytucje zarejestrowane jako „building societies” zgodnie z „Building Societies Act” z 1989 r.;
- c) w Zjednoczonym Królestwie: instytucje zarejestrowane jako „building societies” zgodnie z „Building Societies Act” z 1986 r.; instytucje zarejestrowane jako „savings bank” zgodnie z „Savings Bank (Scotland) Act” z 1819 r.

3. W odniesieniu do kapitału podstawowego Tier I, aby kwalifikować się jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych do celów ust. 1, instytucja może emitować na poziomie osoby prawnej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub statutem spółki, wyłącznie instrumenty kapitałowe, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4. Aby kwalifikować się jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych do celów ust. 1, całkowita lub częściowa kwota sumy kapitału i kapitału rezerwowego musi znajdować się w posiadaniu członków instytucji, którzy w normalnych warunkach prowadzenia działalności nie czerpią korzyści z bezpośrednich wypłat z kapitału rezerwowego, w szczególności poprzez wypłaty dywidend. Warunki te uznaje się za spełnione nawet w przypadku, gdy instytucja emituje instrumenty w kapitale podstawowym Tier I przyznające ich posiadaczom prawo do zysków i kapitału rezerwowego, o ile jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego.

Artykuł 7

Rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego za podobną instytucję do celów art. 27 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Właściwe organy mogą uznać, że dany rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego kwalifikuje się jako instytucja podobna do spółdzielni, towarzystw ubezpieczeń i instytucji oszczędnościowych do celów części drugiej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli wszystkie warunki określone w ust. 2, 3 i 4 są spełnione.

2. Aby instytucja kwalifikowała się jako instytucja podobna do spółdzielni, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i instytucji oszczędnościowych do celów ust. 1, jej status prawny wchodzi w zakres jednej z poniższych kategorii:

a) w Austrii: „Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken” zgodnie z „Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz – PfBrStG)”;

b) w Finlandii: instytucje zarejestrowane jako „Hypoteekkiyhdistys” lub „Hypoteksförening” zgodnie z „Laki hypoteekkiyhdistyksistä” lub „Lag om hypoteksföreningar”.

3. W odniesieniu do kapitału podstawowego Tier I, aby kwalifikować się jako instytucja podobna do spółdzielni, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i instytucji oszczędnościowych do celów ust. 1, instytucja może emitować na poziomie osoby prawnej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub statutem spółki, wyłącznie instrumenty kapitałowe, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4. Aby instytucja kwalifikowała się jako instytucja podobna do spółdzielni, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i instytucji oszczędnościowych do celów ust. 1, co najmniej jeden z poniższych warunków musi być spełniony:

a) jeżeli posiadacze instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, o których mowa w ust. 3, którzy mogą, ale nie

muszą być członkami instytucji, mają możliwość zrezygnowania z członkostwa zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, mogą być oni również uprawnieni do zwrotu instrumentu kapitałowego instytucji, ale wyłącznie z zastrzeżeniem ograniczeń ustanowionych w mającym zastosowanie prawie krajowym, statucie spółki, rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz niniejszym rozporządzeniu. Zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym nie uniemożliwia to instytucji emitowania instrumentów w kapitale podstawowym Tier I zgodnych z art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na rzecz osób będących i niebędących członkami, które nie przyznają im prawa do zwrotu instrumentu kapitałowego instytucji;

b) zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym suma kapitału, kapitału rezerwowego i zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych nie może zostać wypłacona posiadaczom instrumentów w kapitale podstawowym Tier I. Warunek taki uznaje się za spełniony nawet wówczas, gdy instytucja emituje instrumenty w kapitale podstawowym Tier I przyznające ich posiadaczom, przy założeniu kontynuowania działalności przez instytucję, prawo do części zysków i kapitału rezerwowego, o ile jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego oraz pod warunkiem że ta część jest proporcjonalna do ich wkładu w kapitał lub kapitał rezerwowo lub, w przypadku gdy jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, zgodnie z treścią alternatywnego ustalenia. Instytucja może emitować instrumenty w kapitale podstawowym Tier I przyznające ich posiadaczom, w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji, prawo do kapitału rezerwowego w wysokości, która nie musi być proporcjonalna do wniesionego przez nich wkładu w kapitał i kapitał rezerwowo, jeżeli warunki określone w art. 29 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 są spełnione;

c) całkowita lub częściowa kwota sumy kapitału i kapitału rezerwowego musi znajdować się w posiadaniu członków instytucji, którzy w normalnych warunkach prowadzenia działalności nie czerpią korzyści z bezpośrednich wypłat z kapitału rezerwowego, w szczególności poprzez wypłaty dywidend.

Podsekcja 3

Finansowanie pośrednie

Artykuł 8

Pośrednie finansowania instrumentów kapitałowych do celów art. 28 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 1 lit. c) i art. 63 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Zgodnie z art. 28 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 1 lit. c) i art. 63 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 za pośrednie finansowanie instrumentów kapitałowych uznaje się finansowanie, które nie jest bezpośrednie.

2. Do celów ust. 1 bezpośrednie finansowanie odnosi się do sytuacji, w których instytucja udzieliła inwestorowi pożyczki lub innego finansowania w dowolnej formie, które zostaje przeznaczone na zakup jej instrumentów kapitałowych.

3. Bezpośrednie finansowanie obejmuje również finansowanie na cele inne niż zakup instrumentów kapitałowych instytucji przyznane dowolnej osobie fizycznej lub prawnej posiadającej znaczny pakiet akcji w instytucji kredytowej, o którym mowa w art. 4 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub osobie, którą uznaje się za podmiot powiązany w rozumieniu definicji zawartych w pkt 9 międzynarodowego standardu rachunkowości nr 24 dotyczącego ujawniania informacji na temat podmiotów powiązanych, stosowanego w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, biorąc pod uwagę wszelkie dodatkowe wytyczne określone przez właściwy organ, jeżeli instytucja nie jest w stanie wykazać, że obydwa poniższe warunki są spełnione:

- a) transakcja została przeprowadzona w podobnych warunkach jak inne transakcje z osobami trzecimi;
- b) osoba fizyczna lub prawna lub podmiot powiązany nie musi opierać się na wypłatach lub sprzedaży posiadanych instrumentów kapitałowych, aby spłacić odsetki i zwrócić finansowanie.

Artykuł 9

Mającą zastosowanie forma i charakter pośredniego finansowania instrumentów kapitałowych do celów art. 28 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 1 lit. c) i art. 63 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Mającą zastosowanie forma i charakter pośredniego finansowania zakupu instrumentów kapitałowych instytucji obejmuje następujące elementy:

- a) finansowanie zakupu przez inwestora instrumentów kapitałowych instytucji w momencie ich emisji lub w późniejszym terminie przez dowolne podmioty, nad którymi instytucja sprawuje bezpośrednią lub pośrednią kontrolę, lub przez podmioty objęte którymkolwiek z poniższych elementów:
 - 1) zakresem konsolidacji rachunkowości lub konsolidacji ostrożnościowej instytucji;
 - 2) zakresem skonsolidowanego bilansu lub rozszerzonego zagregowanego obliczenia, jeżeli jest równoważny skonsolidowanemu sprawozdaniu finansowemu, o którym mowa w art. 49 ust. 3 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, sporządzonym przez instytucjonalny system ochrony lub sieć instytucji powiązanych z organem centralnym, które nie są zorganizowane jako grupa, do której należy instytucja;
 - 3) zakresem dodatkowego nadzoru nad instytucją sprawowanego zgodnie z dyrektywą 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego;
- b) finansowanie zakupu przez inwestora instrumentów kapitałowych instytucji w momencie ich emisji lub w późniejszym terminie przez podmioty zewnętrzne chronione gwarancją

lub poprzez korzystanie z kredytowego instrumentu pochodnego lub zabezpieczone w inny sposób, przez co ryzyko kredytowe ulega przeniesieniu na instytucję lub na dowolne podmioty, nad którymi instytucja sprawuje bezpośrednią lub pośrednią kontrolę, lub na podmioty objęte którymkolwiek z poniższych elementów:

- 1) zakresem konsolidacji rachunkowości lub konsolidacji ostrożnościowej instytucji;
 - 2) zakresem skonsolidowanego bilansu lub rozszerzonego zagregowanego obliczenia, jeżeli jest równoważny skonsolidowanemu sprawozdaniu finansowemu, o którym mowa w art. 49 ust. 3 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, sporządzonym przez instytucjonalny system ochrony lub sieć instytucji powiązanych z organem centralnym, które nie są zorganizowane jako grupa, do której należy instytucja;
 - 3) zakresem dodatkowego nadzoru nad instytucją sprawowanego zgodnie z dyrektywą 2002/87/WE;
- c) finansowanie kredytobiorcy, który przekazuje finansowanie ostatecznemu inwestorowi w celu dokonania zakupu instrumentów kapitałowych instytucji w momencie ich emisji lub w późniejszym terminie.
2. Aby finansowanie zostało uznane za finansowanie pośrednie do celów ust. 1, w stosownych przypadkach muszą być również spełnione następujące warunki:
- a) inwestor nie może być objęty żadnym z poniższych elementów:
 - 1) zakresem konsolidacji rachunkowości lub konsolidacji ostrożnościowej instytucji;
 - 2) zakresem skonsolidowanego bilansu lub rozszerzonego zagregowanego obliczenia, jeżeli jest równoważny skonsolidowanemu sprawozdaniu finansowemu, o którym mowa w art. 49 ust. 3 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, sporządzonym przez instytucjonalny system ochrony lub sieć instytucji powiązanych z organem centralnym, które nie są zorganizowane jako grupa, do której należy instytucja. W tym celu inwestora uznaje się za objętego zakresem rozszerzonego zagregowanego obliczenia, jeżeli odpowiedni instrument kapitałowy podlega konsolidacji lub rozszerzonemu zagregowanemu obliczeniu zgodnie z art. 49 ust. 3 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, co uniemożliwia wielokrotne wykorzystywanie pozycji funduszy własnych i tworzenie funduszy własnych między członkami instytucjonalnego systemu ochrony. Jeżeli zezwolenie właściwych organów, o którym mowa w art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie zostało udzielone, warunek ten uznaje się za spełniony, jeżeli obydwa podmioty wymienione w ust. 1 lit. a) oraz instytucja są członkami tego samego instytucjonalnego systemu ochrony, a podmioty odliczają finansowanie udzielone na zakup instrumentów kapitałowych instytucji zgodnie z, w stosownych przypadkach, art. 36 ust. 1 lit. f)–i), art. 56 lit. a)–d) oraz art. 66 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

- 3) zakresem dodatkowego nadzoru nad instytucją sprawowanego zgodnie z dyrektywą 2002/87/WE;
- b) podmiot zewnętrzny nie może być objęty żadnym z poniższych elementów:
- 1) zakresem konsolidacji rachunkowości lub konsolidacji ostrożnościowej instytucji;
 - 2) zakresem skonsolidowanego bilansu lub rozszerzonego zagregowanego obliczenia, jeżeli jest równoważny skonsolidowanemu sprawozdaniu finansowemu, o którym mowa w art. 49 ust. 3 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, sporządzonym przez instytucjonalny system ochrony lub sieć instytucji powiązanych z organem centralnym, które nie są zorganizowane jako grupa, do której należy instytucja;
 - 3) zakresem dodatkowego nadzoru nad instytucją sprawowanego zgodnie z dyrektywą 2002/87/WE.
3. Przy ustalaniu czy zakup instrumentu kapitałowego wymagał finansowania pośredniego czy bezpośredniego zgodnie z art. 8, kwotę, którą należy uwzględnić, pomniejsza się o indywidualnie oceniony dokonany odpis aktualizujący.

4. Aby uniknąć zakwalifikowania bezpośredniego lub pośredniego finansowania zgodnie z art. 8 oraz w przypadku udzielania pożyczki lub przyznawania finansowania lub gwarancji w innej formie jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej dysponującej znacznym pakietem akcji w instytucji kredytowej lub uznanej za podmiot powiązany zgodnie z ust. 3, instytucja na bieżąco upewnia się, że nie udzieliła pożyczki ani nie przyznała finansowania ani gwarancji w innej formie do celów związanych z dokonaniem bezpośredniej lub pośredniej subskrypcji instrumentów kapitałowych instytucji. W przypadku udzielenia pożyczki lub przyznania finansowania lub gwarancji w innej formie innym rodzajom podmiotów instytucja przeprowadza stosowną kontrolę z zachowaniem należytej staranności.

5. Jeżeli chodzi o towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie i podobne instytucje, w przypadku których klient jest zobowiązany na mocy prawa krajowego lub statutu instytucji do subskrybowania instrumentów kapitałowych w celu otrzymania pożyczki, pożyczki takiej nie uznaje się za bezpośrednie ani pośrednie finansowanie, jeżeli wszystkie poniższe warunki są spełnione:

- a) właściwy organ uznał kwotę subskrypcji za nieistotną;
- b) celem pożyczki nie jest zakup instrumentów kapitałowych udzielającej jej instytucji;
- c) beneficjent pożyczki musi subskrybować co najmniej jeden instrument kapitałowy instytucji, aby uzyskać status członka towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielni lub podobnej instytucji.

Podsekcja 4

Ograniczenia dotyczące wykupu instrumentów kapitałowych

Artykuł 10

Ograniczenia wykupu instrumentów kapitałowych emitowanych przez towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, instytucje oszczędnościowe, spółdzielnie i podobne instytucje nakładane do celów art. 29 ust. 2 lit. b) i art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Instytucja może emitować instrumenty w kapitale podstawowym Tier I z opcją wykupu wyłącznie w przypadku, gdy jest to przewidziane w mającym zastosowanie prawie krajowym.
2. Zdolność instytucji do ograniczenia wykupu na mocy przepisów regulujących instrumenty kapitałowe ustanowionych w art. 29 ust. 2 lit. b) i art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmuje zarówno prawo do odroczenia wykupu, jak i prawo do ograniczenia kwoty, która ma zostać wykupiona. Zgodnie z ust. 3 instytucja jest uprawniona do odroczenia wykupu lub ograniczenia jego kwoty na czas nieokreślony.

3. Instytucja określa zakres ograniczeń wykupu przewidzianych w przepisach regulujących funkcjonowanie instrumentów w dowolnym momencie w oparciu o ocenę sytuacji, w jakiej znajduje się instytucja pod względem ostrożnościowym, zwracając uwagę w szczególności na następujące kwestie:

- a) ogólną sytuację instytucji pod względem finansowym, płynnościowym oraz pod względem wypłacalności;
- b) kwotę kapitału podstawowego Tier I, kapitału Tier I oraz łącznego kapitału zestawioną z łączną kwotą ekspozycji na ryzyko obliczoną zgodnie z wymogami określonymi w art. 92 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, szczegółowymi wymogami w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogiem połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy.

Artykuł 11

Ograniczenia wykupu instrumentów kapitałowych emitowanych przez towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, instytucje oszczędnościowe, spółdzielnie i podobne instytucje nakładane do celów art. 29 ust. 2 lit. b) i art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Ograniczenia wykupu przewidziane w postanowieniach umownych lub przepisach prawnych regulujących funkcjonowanie instrumentów nie uniemożliwiają właściwemu organowi dalszego ograniczania wykupu instrumentów w oparciu o odpowiednią podstawę, zgodnie z art. 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Właściwe organy oceniają podstawy ograniczenia wykupu przewidziane w postanowieniach umownych i przepisach prawnych regulujących funkcjonowanie instrumentu. Jeżeli właściwe organy nie mają pewności co do tego, czy wybrane podstawy ograniczenia wykupu są odpowiednie, zwracają się do instytucji o zmianę odpowiednich postanowień umownych. Jeżeli instrumenty są regulowane na mocy prawa krajowego z uwagi na brak odpowiednich postanowień umownych, zgodnie z obowiązującymi przepisami instytucja jest uprawniona do ograniczania wykupu zgodnie z art. 10 ust. 1–3, aby umożliwić zakwalifikowanie instrumentów jako kapitał podstawowy Tier I.

3. Każda decyzja o ograniczeniu wykupu jest dokumentowana wewnętrznie i zgłaszana właściwemu organowi na piśmie przez instytucję, która wskazuje przyczyny częściowego lub pełnego odrzucenia lub odroczenia wykupu w świetle kryteriów określonych w ust. 3.

4. Jeżeli w tym samym okresie podjęto kilka decyzji o ograniczeniu wykupu, instytucje mogą udokumentować takie decyzje w jednym zestawie dokumentów.

SEKCJA 2

Filtry ostrożnościowe

Artykuł 12

Pojęcie zysku ze sprzedaży do celów art. 32 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Pojęcie zysku ze sprzedaży, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oznacza wszelki osiągnięty przez instytucję uznany zysk ze sprzedaży, który ujmuje się jako zwiększenie wartości dowolnego składnika funduszy własnych i który jest powiązany z przyszłymi przychodami z tytułu marż uzyskanymi dzięki sprzedaży aktywów sekurytyzowanych w momencie ich usunięcia z bilansu instytucji w kontekście transakcji sekurytyzacyjnej.

2. Uznany zysk ze sprzedaży określa się jako różnicę między elementami wskazanymi w lit. a) i b) określonymi dzięki zastosowaniu odpowiednich standardów rachunkowości:

- a) wartością netto otrzymanych aktywów obejmującą kwotę każdego nowo pozyskanego składnika aktywów pomniejszoną o kwotę każdego innego przekazanego składnika aktywów lub każdego nowo podjętego zobowiązania;
- b) a wartością bilansową aktywów sekurytyzowanych lub części wyłączonej.

3. Uznany zysk ze sprzedaży związany z przyszłymi przychodami z tytułu marż oznacza w tym kontekście oczekiwany przyszły poziom „marży nadwyżkowej” zdefiniowanej w art. 242 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

SEKCJA 3

Odliczenia od pozycji kapitału podstawowego Tier I

Artykuł 13

Odliczenia strat za bieżący rok obrachunkowy do celów art. 36 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Do celów obliczania wysokości kapitału podstawowego Tier I w ciągu roku instytucja, niezależnie od tego, czy zamyka

swoje sprawozdanie finansowe na koniec każdego okresu śródrocznego, opracowuje swój rachunek zysków i strat i na bieżąco odlicza wszelkie powstałe straty od pozycji kapitału podstawowego Tier I.

2. Do celów opracowania przez instytucję rachunku zysków i strat zgodnie z ust. 1 wysokość przychodów i wydatków ustala się w ten sam sposób i w oparciu o te same standardy rachunkowości, co standardy wykorzystywane przy opracowywaniu raportu finansowego na koniec roku. Przychody i wydatki szacuje się w ostrożny sposób i przypisuje się do okresu śródrocznego, w którym zostały one wygenerowane, tak aby każdy okres śródroczny był obciążony rozsądną kwotą oczekiwanych rocznych przychodów i wydatków. Istotne lub jednorazowe zdarzenia uwzględnia się w pełni i niezwłocznie w okresie śródrocznym, w którym takie zdarzenia wystąpiły.

3. Jeżeli straty za bieżący rok obrachunkowy pomniejszą już pozycje kapitału podstawowego Tier I w wyniku opublikowania śródrocznego raportu finansowego lub raportu finansowego na koniec roku, odliczenie nie jest konieczne. Do celów niniejszego artykułu opublikowanie raportu finansowego oznacza, że zyski i straty zostały określone po zamknięciu śródrocznego lub rocznego sprawozdania finansowego zgodnie ze standardami rachunkowości mającymi zastosowanie do instytucji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości oraz dyrektywy Rady 86/635/EWG⁽¹⁾ w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się w taki sam sposób do zysków i strat uwzględnionych w skumulowanych innych całkowitych dochodach.

Artykuł 14

Odliczenia aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności do celów art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Odliczeń aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dokonuje się zgodnie z ust. 2 i 3.

2. Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego i powiązane rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego kompensuje się dla każdej podlegającej opodatkowaniu jednostki z osobna. Powiązane rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego są ograniczone do rezerw wynikających z zastosowania przepisów podatkowych tej samej jurysdykcji, która obejmuje aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Do celów obliczania aktywów i rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego na zasadzie skonsolidowanej podlegająca opodatkowaniu jednostka uwzględnia dowolną liczbę jednostek należących do tej samej grupy podatkowej, objętych tą samą konsolidacją budżetową, jednością podatkową lub składających tę samą skonsolidowaną deklarację podatkową zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

3. Kwota powiązanych rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego, które kwalifikują się do kompensowania aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności, jest równa różnicy między kwotą wskazaną w lit. a) i kwotą wskazaną w lit. b):

- a) kwotą rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego uznanych zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości;
- b) kwotą powiązanych rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikających z wartości niematerialnych i prawnych oraz z aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami.

Artykuł 15

Odliczenia aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami do celów art. 36 ust. 1 lit. e) i art. 41 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Właściwy organ udziela uprzedniego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyłącznie wówczas, gdy nieograniczona możliwość korzystania z odpowiednich aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami pociąga za sobą możliwość uzyskania natychmiastowego i swobodnego dostępu do tych aktywów, np. w przypadku gdy korzystanie z aktywów nie podlega żadnym ograniczeniom oraz gdy osoby trzecie nie zgłaszają żadnych roszczeń wobec tych aktywów.

2. Swobodny dostęp do aktywów może wystąpić w przypadku, gdy instytucja nie jest zobowiązana do ubiegania się o specjalne zezwolenie i uzyskania takiego zezwolenia od podmiotu zarządzającego funduszami emerytalnymi lub osób pobierających świadczenia emerytalne przy każdorazowej próbie uzyskania dostępu do nadwyżki przewidzianej w planie.

Artykuł 16

Odliczenia możliwych do przewidzenia obciążeń podatkowych do celów art. 36 ust. 1 lit. l) i art. 56 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Instytucja może przyjąć, że możliwe do przewidzenia obciążenia podatkowe zostały już uwzględnione, pod warunkiem że stosuje ona standardy i zasady rachunkowości zapewniające pełne uznanie bieżących zobowiązań podatkowych i rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego związanych z transakcjami i innymi zdarzeniami uznawanymi w bilansie lub w rachunku zysków i strat. Właściwy organ upewnia się, że dokonano wszystkich koniecznych odliczeń zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości lub w ramach wszelkich innego rodzaju korekt.

2. Jeżeli instytucja oblicza swój kapitał podstawowy Tier I na podstawie sprawozdania finansowego przygotowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady, warunek określony w ust. 1 uznaje się za spełniony.

3. Jeżeli warunek określony w ust. 1 nie jest spełniony, instytucja obniża swoje pozycje kapitału podstawowego Tier I o szacunkową kwotę bieżących obciążeń podatkowych i obciążeń z tytułu odroczonego podatku dochodowego, które nie zostały jeszcze uznane w bilansie i rachunku zysków i strat, związanych z transakcjami i innymi zdarzeniami uznawanymi

w bilansie lub w rachunku zysków i strat. Szacunkową kwotę bieżących obciążeń podatkowych i obciążeń z tytułu odroczonego podatku dochodowego oblicza się, stosując metodę równoważną metodzie opisanej w rozporządzeniu (WE) nr 1606/2002. Szacunkowej kwoty obciążeń z tytułu odroczonego podatku dochodowego nie można kompensować z aktywami z tytułu podatku dochodowego, które nie zostały uznane w sprawozdaniu finansowym.

SEKCJA 4

Inne odliczenia od pozycji kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II

Artykuł 17

Inne odliczenia od instrumentów kapitałowych instytucji finansowych do celów art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Posiadane instrumenty kapitałowe instytucji finansowych zdefiniowanych w art. 4 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odlicza się zgodnie z następującymi obliczeniami:

- a) od pozycji kapitału podstawowego Tier I odlicza się wszystkie instrumenty kwalifikujące się jako kapitał zgodnie z prawem spółek mającym zastosowanie do instytucji finansowej, która je wyemitowała, oraz jeżeli instytucja finansowa podlega wymogom dotyczącym wypłacalności, instrumenty, które są włączone do kategorii regulacyjnych funduszy własnych najwyższej jakości bez żadnych ograniczeń;
- b) od pozycji kapitału podstawowego Tier I odlicza się wszystkie instrumenty kwalifikujące się jako kapitał zgodnie z prawem spółek mającym zastosowanie do emitenta oraz, jeżeli instytucja finansowa nie podlega wymogom dotyczącym wypłacalności o stałym charakterze, instrumenty, które są wieczyste, absorbują pierwszą i proporcjonalnie największą część występujących strat, mają niższy stopień uprzywilejowania niż wszystkie inne roszczenia w przypadku niewypłacalności i likwidacji instytucji oraz które nie są objęte preferencyjnymi lub wcześniej ustalonymi zasadami dotyczącymi wypłat;
- c) od pozycji kapitału dodatkowego Tier I odlicza się wszelkie instrumenty podporządkowane absorbujące straty przy założeniu kontynuowania działalności, z uwzględnieniem prawa do decydowania o anulowaniu płatności kuponowych. Jeżeli kwota tych instrumentów podporządkowanych przekracza kwotę kapitału dodatkowego Tier I, kwotę nadwyżki odlicza się od kapitału podstawowego Tier I;
- d) od pozycji kapitału Tier II odlicza się wszelkie pozostałe instrumenty podporządkowane. Jeżeli kwota tych instrumentów podporządkowanych przekracza kwotę kapitału Tier II, kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału dodatkowego Tier I; Jeżeli kwota kapitału dodatkowego Tier I jest niewystarczająca, pozostałą kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału podstawowego Tier I;
- e) od pozycji kapitału podstawowego Tier I odlicza się wszelkie inne instrumenty uwzględnione w funduszach własnych instytucji finansowej zgodnie z odpowiednimi mającymi zastosowanie ramami prawnymi dotyczącymi nadzoru ostrożnościowego lub wszelkie inne instrumenty, w odniesieniu do których instytucja nie jest w stanie wykazać, że mają zastosowanie warunki określone w lit. a), b), c) lub d).

2. W przypadkach przewidzianych w ust. 3 instytucje stosują odliczenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do posiadanych instrumentów kapitałowych w oparciu o metodę odpowiadającego odliczenia. Do celów niniejszego ustępu metoda odpowiadającego odliczenia oznacza metodę, zgodnie z którą odliczenie dotyczy tego samego składnika kapitału, do którego dany kapitał zostałby zaklasyfikowany, gdyby został wyemitowany przez samą instytucję.

3. Odliczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania w następujących przypadkach:

- a) jeżeli instytucja finansowa otrzymała odpowiednie zezwolenie od właściwego organu i jest objęta nadzorem sprawowanym przez ten organ oraz podlega wymogom ostrożnościowym równoważnym wymogom, które mają zastosowanie do instytucji na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Podejście to stosuje się wobec instytucji finansowych z państw trzecich wyłącznie w przypadku, gdy przeprowadzono skoordynowaną ocenę równoważności systemu nadzoru ostrożnościowego stosowanego w danym państwie trzecim zgodnie z tym rozporządzeniem i uznano, że system nadzoru ostrożnościowego stosowany w danym państwie trzecim jest co najmniej równoważny systemowi stosowanemu w Unii;
- b) jeżeli instytucja finansowa jest instytucją pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽¹⁾ i nie korzysta z wyłączeń fakultatywnych przewidzianych w art. 9 tej dyrektywy;
- c) jeżeli instytucja finansowa jest instytucją płatniczą w rozumieniu art. 4 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ i nie korzysta z wyłączenia przewidzianego w art. 26 tej dyrektywy;
- d) jeżeli instytucja finansowa jest zarządzającym alternatywnym funduszem inwestycyjnym w rozumieniu art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁽³⁾ lub spółką zarządzającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

Artykuł 18

Instrumenty kapitałowe zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z państwa trzeciego do celów art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Instrumenty kapitałowe znajdujące się w posiadaniu zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z państwa trzeciego, które są objęte systemem wypłacalności, który oceniono jako nierównoważny systemowi ustanowionemu w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE zgodnie z procedurą określoną w art. 227 tej dyrektywy albo który nie został poddany ocenie, odlicza się w następujący sposób:

- a) od pozycji kapitału podstawowego Tier I odlicza się wszystkie instrumenty kwalifikujące się jako kapitał zgodnie z prawem spółek mającym zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w państwie trzecim, które je wyemitowały, oraz instrumenty, które są włączone do kategorii regulacyjnych funduszy własnych najwyższej jakości bez żadnych ograniczeń zgodnie z systemem w państwie trzecim;
- b) od pozycji kapitału dodatkowego Tier I odlicza się wszelkie instrumenty podporządkowane absorbujące straty przy założeniu kontynuowania działalności, z uwzględnieniem prawa do decydowania o anulowaniu płatności kuponowych. Jeżeli kwota tych instrumentów podporządkowanych przekracza kwotę kapitału dodatkowego Tier I, kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału podstawowego Tier I;
- c) od pozycji kapitału Tier II odlicza się wszelkie pozostałe instrumenty podporządkowane. Jeżeli kwota tych instrumentów podporządkowanych przekracza kwotę kapitału Tier II, kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału dodatkowego Tier I. Jeżeli kwota nadwyżki przekracza kwotę kapitału dodatkowego Tier I, pozostałą kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału podstawowego Tier I;
- d) w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z państwa trzeciego podlegających ostrożnościowym wymogom dotyczącym wypłacalności od pozycji kapitału podstawowego Tier I odlicza się wszelkie inne instrumenty uwzględnione w funduszach własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z państwa trzeciego zgodnie z odpowiednim mającym zastosowanie systemem wypłacalności lub wszelkie inne instrumenty, w odniesieniu do których instytucja nie jest w stanie wykazać, że warunki określone w lit. a), b) lub c) mają zastosowanie.

2. Jeżeli system wypłacalności państwa trzeciego obejmujący przepisy dotyczące funduszy własnych został uznany za równoważny systemowi ustanowionemu w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE zgodnie z procedurą określoną w art. 227 tej dyrektywy, instrumenty kapitałowe znajdujące się w posiadaniu zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji z państwa trzeciego traktuje się jak instrumenty kapitałowe będące w posiadaniu zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji posiadających zezwolenie zgodnie z art. 14 dyrektywy 2009/138/WE.

3. W przypadkach przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu instytucje stosują odliczenia od posiadanych pozycji ubezpieczeniowych funduszy własnych, jak przewidziano – w zależności od przypadku – w art. 44 lit. b), art. 58 lit. b) i art. 68 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 19

Instrumenty kapitałowe przedsiębiorstw wyłączonych z zakresu stosowania dyrektywy 2009/138/WE do celów art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Instrumenty kapitałowe znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorstw wyłączonych z zakresu stosowania dyrektywy 2009/138/WE zgodnie z art. 4 tej dyrektywy odlicza się w następujący sposób:

- a) od kapitału podstawowego Tier I odlicza się wszystkie instrumenty kwalifikujące się jako kapitał zgodnie z prawem spółek mającym zastosowanie do przedsiębiorstw, które je wyemitowały, oraz instrumenty, które są włączone do kategorii regulacyjnych funduszy własnych najwyższej jakości bez żadnych ograniczeń;
- b) od pozycji kapitału dodatkowego Tier I odlicza się wszelkie instrumenty podporządkowane absorbujące straty przy założeniu kontynuowania działalności, z uwzględnieniem prawa do decydowania o anulowaniu płatności kuponowych. Jeżeli kwota tych instrumentów podporządkowanych przekracza kwotę kapitału dodatkowego Tier I, kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału podstawowego Tier I;
- c) od pozycji kapitału Tier II odlicza się wszelkie pozostałe instrumenty podporządkowane. Jeżeli kwota tych instrumentów podporządkowanych przekracza kwotę kapitału Tier II, kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału dodatkowego Tier I. Jeżeli kwota ta przekracza kwotę kapitału dodatkowego Tier I, pozostałą kwotę nadwyżki odlicza się od pozycji kapitału podstawowego Tier I;
- d) od kapitału podstawowego Tier I odlicza się wszelkie inne instrumenty uwzględnione w funduszach własnych przedsiębiorstwa zgodnie z odpowiednim mającym zastosowanie systemem wypłacalności lub wszelkie inne instrumenty, w odniesieniu do których instytucja nie jest w stanie wykazać, że warunki określone w lit. a), b) lub c) mają zastosowanie.

ROZDZIAŁ III

KAPITAŁ DODATKOWY TIER I

SEKCJA 1

Forma i charakter zachęt do wykupu

Artykuł 20

Forma i charakter zachęt do wykupu do celów art. 52 ust. 1 lit. g) i art. 63 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Zachęty do wykupu oznaczają wszystkie cechy, które sprawiają, że w dniu emisji oczekuje się, iż instrument kapitałowy może zostać wykupiony.
2. Zachęty, o których mowa w ust. 1, przybierają następujące formy:
 - a) opcja kupna połączona ze zwiększeniem spreadu kredytowego instrumentu w przypadku nieprzeprowadzenia wezwania do sprzedaży;
 - b) opcja kupna połączona z wymogiem lub przysługującą inwestorowi opcją przekształcenia instrumentu w instrument w kapitale podstawowym Tier I w przypadku nieprzeprowadzenia wezwania do sprzedaży;
 - c) opcja kupna połączona ze zmianą stopy referencyjnej, w przypadku gdy wartość spreadu kredytowego ponad

drugą stopą referencyjną jest wyższa niż kwota wpłaty początkowej pomniejszona o wartość stopy swapowej;

- d) opcja kupna połączona ze zwiększeniem kwoty wykupu w przyszłości;
- e) opcja ponownego wprowadzenia do obrotu połączona ze zwiększeniem swapu kredytowego instrumentu lub ze zmianą stopy referencyjnej, w przypadku gdy wartość spreadu kredytowego ponad drugą stopą referencyjną jest wyższa niż kwota wpłaty początkowej pomniejszona o wartość stopy swapowej, a instrument nie jest ponownie wprowadzany do obrotu;
- f) wprowadzenie instrumentu do obrotu w sposób sugerujący inwestorom, że instrument zostanie wykupiony.

SEKCJA 2

Zamiana lub odpis obniżający wartość kwoty głównej

Artykuł 21

Charakter zapisu podwyższającego wartość kwoty głównej po dokonaniu odpisu obniżającego jej wartość do celów art. 52 ust. 1 lit. n) i art. 52 ust. 2 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Odpis obniżający wartość kwoty głównej stosuje się proporcjonalnie do wszystkich posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w odniesieniu do których stosuje się podobny mechanizm odpisu obniżającego wartość oraz identyczny poziom zdarzenia inicjującego.
2. Aby odpis obniżający wartość mógł zostać uznany za tymczasowy, należy spełnić wszystkie wskazane poniżej warunki:
 - a) wszelkie wypłaty zysku przypadające do zapłaty po dokonaniu odpisu obniżającego wartość opierają się na obniżonej kwocie głównej;
 - b) zapisy podwyższające wartość opierają się na zyskach po podjęciu przez instytucję formalnej decyzji potwierdzającej ostateczne zyski;
 - c) wszelkie zapisy podwyższające wartość instrumentu lub wypłaty kuponów od obniżonej kwoty głównej dokonywane są według wyłącznego uznania instytucji i z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z przepisów lit. d)–f), przy czym instytucja nie jest zobowiązana do dokonania lub przyspieszenia zapisu podwyższającego wartość w określonych okolicznościach;
 - d) zapisu podwyższającego wartość dokonuje się proporcjonalnie wśród podobnych instrumentów dodatkowych w Tier I, w odniesieniu do których dokonano odpisu obniżającego wartość;
 - e) maksymalna kwota, którą należy przypisać sumie zapisu podwyższającego wartość instrumentu oraz wypłaty kuponów od obniżonej kwoty głównej, stanowi równowartość zysku instytucji pomnożonego przez kwotę odpowiadającą ilorazowi kwoty wskazanej w ppkt 1 i kwoty wskazanej w ppkt 2:
 - 1) sumy kwoty nominalnej wszystkich posiadanych przez instytucję instrumentów dodatkowych w Tier I, w odniesieniu do których dokonano odpisu obniżającego wartość, przed dokonaniem tego odpisu;
 - 2) łącznej kwoty kapitału Tier I instytucji;

f) sumę wszelkich kwot zapisów podwyższających wartość oraz wypłat kuponów od obniżonej kwoty głównej traktuje się jako płatność skutkującą obniżeniem kapitału podstawowego Tier I i podlega ona, wraz z innymi wypłatami instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, ograniczeniom w zakresie maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o których mowa w art. 141 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, transponowanym do krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych.

3. Do celów ust. 2 lit. e) obliczenie przeprowadza się w momencie dokonania zapisu podwyższającego wartość.

Artykuł 22

Procedury i terminy służące stwierdzeniu wystąpienia zdarzenia inicjującego do celów art. 52 ust. 1 lit. n) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Jeżeli instytucja uznała, że współczynnik kapitału podstawowego Tier I spadł poniżej poziomu uruchamiającego zamianę lub odpis obniżający wartość instrumentu na poziomie stosowania wymogów określonych w części pierwszej tytułu II rozporządzenia (UE) nr 575/2013, organ zarządzający lub dowolny inny odpowiedni organ instytucji niezwłocznie stwierdza, że wystąpiło zdarzenie inicjujące, i pojawia się nieodwołalny obowiązek dokonania odpisu obniżającego wartość lub zamiany instrumentu.

2. Kwotę podlegającą odpisowi obniżającemu wartość lub zamianie ustala się możliwie najszybciej i nie później niż po upływie jednego miesiąca od daty stwierdzenia wystąpienia zdarzenia inicjującego zgodnie z ust. 1.

3. Właściwy organ może zażądać skrócenia maksymalnego okresu jednego miesiąca, o którym mowa w ust. 2, jeżeli uzna kwotę podlegającą zamianie lub odpisowi obniżającemu wartość za wystarczająco pewną lub jeżeli uzna, że konieczne jest natychmiastowe dokonanie zamiany lub odpisu obniżającego wartość.

4. Jeżeli zgodnie z przepisami regulującymi funkcjonowanie instrumentu dodatkowego w Tier I wymagany jest niezależny przegląd kwoty podlegającej odpisowi obniżającemu wartość lub zamianie lub jeżeli właściwy organ zażąda przeprowadzenia niezależnego przeglądu w celu ustalenia wysokości kwoty podlegającej odpisowi obniżającemu wartość lub zamianie, organ zarządzający lub dowolny inny odpowiedni organ instytucji dopilnowuje, aby przegląd został przeprowadzony niezwłocznie. Taki niezależny przegląd należy zakończyć możliwie najszybciej i nie może on utrudniać instytucji dokonania odpisu obniżającego wartość lub zamiany instrumentu dodatkowego w Tier I oraz spełnienia wymogów określonych w ust. 2 i 3.

SEKCJA 3

Cechy instrumentów, które mogłyby utrudnić dokapitalizowanie

Artykuł 23

Cechy instrumentów, które mogłyby utrudnić dokapitalizowanie, do celów art. 52 ust. 1 lit. o) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Cechy, które mogłyby utrudnić dokapitalizowanie instytucji, obejmują przepisy zobowiązujące instytucję do przyznania

rekompensaty na rzecz obecnych posiadaczy instrumentów kapitałowych w momencie wyemitowania nowego instrumentu kapitałowego.

SEKCJA 4

Wykorzystywanie jednostek specjalnego przeznaczenia do pośredniej emisji instrumentów funduszy własnych

Artykuł 24

Wykorzystywanie jednostek specjalnego przeznaczenia do pośredniej emisji instrumentów funduszy własnych do celów art. 52 ust. 1 lit. p) i art. 63 lit. n) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Jeżeli instytucja lub jednostka prowadząca działalność w ramach konsolidacji zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 emituje instrument kapitałowy, który jest subskrybowany przez jednostkę specjalnego przeznaczenia, taki instrument kapitałowy nie może, na poziomie instytucji lub wspomnianej powyżej jednostki, zostać uznany za kapitał wyższej jakości niż najniższej jakości kapitał wyemitowany przez jednostkę specjalnego przeznaczenia oraz kapitał wyemitowany na rzecz osób trzecich przez jednostkę specjalnego przeznaczenia. Wymóg ten obowiązuje na poziomie skonsolidowanym, subskonsolidowanym oraz na poziomie jednostkowym stosowania wymogów ostrożnościowych.

2. Prawa posiadaczy instrumentów wyemitowanych przez jednostkę specjalnego przeznaczenia nie mogą być bardziej korzystne niż prawa, jakie przysługiwałyby im w przypadku bezpośredniego wyemitowania instrumentu przez instytucję lub jednostkę prowadzącą działalność w ramach konsolidacji zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

ROZDZIAŁ IV

WYMOGI OGÓLNE

SEKCJA 1

Pośrednie udziały z tytułu portfeli indeksowych

Artykuł 25

Stopień ostrożności wymagany przy oszacowaniach stosowanych jako rozwiązanie alternatywne wobec obliczania ekspozycji bazowych do celów art. 76 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Oszacowanie jest wystarczająco ostrożne, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

a) jeżeli uprawnienia inwestycyjne w ramach indeksu przewidują, że instrument kapitałowy podmiotu sektora finansowego będącego częścią indeksu nie może przekroczyć maksymalnego odsetka indeksu, instytucja stosuje ten odsetek jako szacunkową wartość wykorzystywaną przy wycenie udziałów, odliczaną od, w stosownych przypadkach, pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji w kapitale dodatkowym Tier I lub Tier II zgodnie z art. 17 ust. 2, lub od kapitału podstawowego Tier I w sytuacjach, gdy instytucja nie jest w stanie precyzyjnie określić charakteru udziałów;

b) jeżeli instytucja nie jest w stanie określić maksymalnego odsetka, o którym mowa w lit. a) oraz jeżeli indeks, jak wynika z uprawnień inwestycyjnych lub innych istotnych informacji, zawiera instrumenty kapitałowe podmiotów sektora finansowego, instytucja odlicza pełną kwotę portfeli indeksowych od, w stosownych przypadkach, pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji w kapitale dodatkowym Tier I lub Tier II, zgodnie z art. 17 ust. 2, lub od kapitału podstawowego Tier I w sytuacjach, gdy instytucja nie jest w stanie precyzyjnie określić charakteru udziałów.

2. Do celów ust. 1 zastosowanie mają poniższe warunki:

- a) pośredni udział z tytułu portfela indeksowego obejmuje część indeksu zainwestowaną w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II podmiotów sektora finansowego ujętych w indeksie;
- b) indeks obejmuje m.in. fundusze indeksowe, indeksy akcyjne lub indeksy obligacji, lub wszelkie inne programy, w ramach których instrument bazowy jest instrumentem kapitałowym emitowanym przez podmiot sektora finansowego.

Artykuł 26

Znaczenie terminu „uciążliwy pod względem operacyjnym” w art. 76 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Do celów art. 76 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pojęcie „uciążliwy pod względem operacyjnym” oznacza sytuację, w której bieżące stosowanie metod pełnego przeglądu w odniesieniu do udziałów kapitałowych w podmiotach sektora finansowego jest nieuzasadnione w świetle oceny właściwych organów. Dokonując oceny charakteru sytuacji uciążliwych pod względem operacyjnym, właściwe organy biorą pod uwagę niski poziom istotności i krótki okres utrzymywania takich pozycji. Krótki okres utrzymywania wymaga wykazania przez instytucję wysokiego poziomu płynności indeksu.

2. Do celów ust. 1 pozycję uznaje się za charakteryzującą się niskim poziomem istotności, jeżeli wszystkie poniższe warunki są spełnione:

- a) wartość indywidualnej ekspozycji netto z tytułu portfeli indeksowych obliczona przed zastosowaniem jakichkolwiek metod pełnego przeglądu nie przekracza 2 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I obliczonych zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) wartość zagregowanej ekspozycji netto z tytułu portfeli indeksowych obliczona przed zastosowaniem jakichkolwiek metod pełnego przeglądu nie przekracza 5 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I obliczonych zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) suma wartości zagregowanej ekspozycji netto z tytułu portfeli indeksowych obliczonej przed zastosowaniem jakichkolwiek metod pełnego przeglądu oraz innych udziałów, które należy odliczyć zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie przekracza 10 % wartości

pozycji kapitału podstawowego Tier I obliczonych zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

SEKCJA 2

Zezwolenie nadzorcze na obniżenie funduszy własnych

Artykuł 27

Znaczenie pojęcia „stabilność z punktu widzenia zdolności dochodowej danej instytucji” do celów art. 78 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Stabilność z punktu widzenia zdolności dochodowej danej instytucji, o której mowa w art. 78 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oznacza, że rentowność instytucji oceniona przez właściwy organ utrzymuje się na stabilnym poziomie lub że organ nie stwierdził wystąpienia żadnych negatywnych zmian po zastąpieniu instrumentów instrumentami funduszy własnych o takiej samej lub wyższej jakości w momencie oceny i w możliwej do przewidzenia przyszłości. W swojej ocenie właściwy organ bierze pod uwagę rentowność instytucji w warunkach skrajnych.

Artykuł 28

Wymogi w zakresie procedur składania przez instytucję wniosków o zezwolenie na wykup, obniżenie lub odkup oraz wymogi w zakresie danych – do celów art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Instytucja nie może przekazywać posiadaczom instrumentów informacji o wykupach, obniżeniach i odkupach instrumentów funduszy własnych przed uzyskaniem uprzedniego zezwolenia od właściwego organu.

2. Jeżeli istnieje wystarczająca pewność, że wykupy, obniżenia i odkupy zostaną dokonane, oraz po uzyskaniu uprzedniego zezwolenia od właściwego organu, instytucja odlicza odpowiednie kwoty podlegające wykupieniu, obniżeniu lub odkupieniu od odpowiednich składników swoich funduszy własnych przed faktycznym dokonaniem tych wykupów, obniżen lub odkupów. Uznaje się, że wystarczająca pewność istnieje w szczególności w przypadku, gdy instytucja publicznie ogłosiła zamiar wykupienia, obniżenia lub odkupienia instrumentów funduszy własnych.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się, w stosownych przypadkach, na skonsolidowanym, subskonsolidowanym oraz jednostkowym poziomie stosowania wymogów ostrożnościowych.

Artykuł 29

Procedura składania przez instytucję wniosków o zezwolenie na wykup, obniżenie lub odkup do celów art. 77 i 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz odpowiednie podstawy ograniczania wykupu do celów art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Przed obniżeniem lub odkupieniem instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub wezwaniem do sprzedaży, wykupieniem lub odkupieniem instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II instytucja przedkłada właściwemu organowi odpowiedni wniosek.

2. Wniosek może obejmować plan przeprowadzenia w ograniczonym czasie działań wymienionych w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do kilku instrumentów kapitałowych w najbliższej przyszłości.

3. W przypadku odkupu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II do celów dokonania wyceny rynkowej właściwe organy mogą udzielić uprzedniego zezwolenia zgodnie z kryteriami określonymi w art. 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na działania wymienione w art. 77 tego rozporządzenia w odniesieniu do określonej, wcześniej ustalonej kwoty.

a) W przypadku instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, kwota ta nie przekracza niższej ze wskazanych poniżej kwot:

1) 3 % kwoty danej emisji;

2) 10 % kwoty, o którą kapitał podstawowy Tier I przekracza sumę wymogów w zakresie kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, szczegółowych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE, oraz wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy.

b) W przypadku instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, ta określona, wcześniej ustalona kwota nie przekracza niższej ze wskazanych poniżej kwot:

1) 10 % kwoty danej emisji;

2) lub 3 % łącznej kwoty wszystkich należności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I lub, w stosownych przypadkach, instrumentów w Tier II.

4. Właściwe organy mogą również udzielić uprzedniego zezwolenia na podjęcie działań wymienionych w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli powiązane instrumenty funduszy własnych są przekazywane pracownikom instytucji jako część ich wynagrodzenia. Instytucje informują właściwe organy o przypadkach zakupu instrumentów funduszy własnych do tych celów oraz odliczają te instrumenty od funduszy własnych zgodnie z metodą odpowiadającego odliczenia za okres, w którym znajdują się one w posiadaniu instytucji. Dokonanie odliczenia zgodnie z metodą odpowiadającego odliczenia nie jest konieczne, jeżeli wydatki związane z dowolnym z działań opisanych w niniejszym ustępie zostały już włączone do funduszy własnych w następstwie śródrocznego raportu finansowego lub raportu finansowego na koniec roku.

5. Właściwy organ może udzielić uprzedniego zezwolenia zgodnie z kryteriami określonymi w art. 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na podjęcie działań wymienionych w art. 77 w odniesieniu do określonej, wcześniej ustalonej kwoty, jeżeli kwota instrumentów funduszy własnych podlegająca wezwaniu do sprzedaży, wykupowi lub odkupowi jest

nieistotna w odniesieniu do pozostającej kwoty należnej odpowiedniej emisji po wezwaniu do sprzedaży, wykupie lub odkupie.

6. Ustępy 1–5 stosuje się, w stosownych przypadkach, na skonsolidowanym, subskonsolidowanym oraz jednostkowym poziomie stosowania wymogów ostrożnościowych.

Artykuł 30

Treść wniosku, który instytucja ma złożyć do celów art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Do wniosku, o którym mowa w art. 29, dołącza się następujące informacje:

a) dobrze uzasadnione wyjaśnienie przesłanek przeprowadzania jednego z działań, o których mowa w art. 29 ust. 1;

b) informacje o wymogach kapitałowych i buforach kapitałowych obejmujące okres co najmniej 3 lat, w tym informacje na temat poziomu i struktury funduszy własnych przed przeprowadzeniem działania i po jego przeprowadzeniu oraz na temat wpływu działania na wymogi regulacyjne;

c) wpływ zastąpienia instrumentu kapitałowego przez instytucję na rentowność instytucji zgodnie z art. 78 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

d) ocenę ryzyka, na jakie instytucja jest lub może być narażona, oraz informacje o tym, czy poziom funduszy własnych zapewnia odpowiednie pokrycie takiego ryzyka, uwzględniając wyniki testu warunków skrajnych przeprowadzonego w odniesieniu do głównych czynników ryzyka w celu oszacowania potencjalnych strat w ramach różnych scenariuszy;

e) wszelkie inne informacje uznane przez właściwy organ za niezbędne do oceny stosowności udzielenia zezwolenia zgodnie z art. 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Właściwy organ znosi obowiązek przedłożenia niektórych informacji wymienionych w ust. 2, jeżeli ma pewność, że odpowiednie informacje są już dostępne.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się, w stosownych przypadkach, na jednostkowym, skonsolidowanym i subskonsolidowanym poziomie stosowania wymogów ostrożnościowych.

Artykuł 31

Terminy przedłożenia wniosku przez instytucję i rozpatrywanie wniosku przez właściwy organ do celów art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Instytucja przedkłada kompletny wniosek oraz informacje, o których mowa w art. 29 i 30, właściwemu organowi co najmniej na trzy miesiące przed dniem, w którym posiadacze instrumentów zostaną poinformowani o podjęciu jednego z działań wymienionych w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Właściwe organy mogą, w poszczególnych przypadkach i w wyjątkowych okolicznościach, zezwolić instytucjom na przedłożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, w okresie krótszym niż 3 miesiące.

3. Właściwy organ rozpatruje wniosek w okresie wskazanym w ust. 1 lub w okresie wskazanym w ust. 2. Właściwe organy uwzględniają nowe informacje uzyskane w tym okresie, jeżeli są one dostępne i jeżeli uznają je za istotne. Właściwe organy przystępują do rozpatrywania wniosku wyłącznie po upewnieniu się, że instytucja przekazała informacje wymagane na mocy art. 28.

Artykuł 32

Wnioski w sprawie wykupów, obniżeń lub odkupów składane przez towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie, instytucje oszczędnościowe lub podobne instytucje do celów art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Jeżeli chodzi o wykup instrumentów w kapitale podstawowym Tier I towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielni, instytucji oszczędnościowych lub podobnych instytucji, wniosek, o którym mowa w art. 29 ust. 1, 2 i 6 oraz informacje, o których mowa w art. 30 ust. 1, przedkłada się właściwemu organowi z taką samą częstotliwością, jak częstotliwość badania wykupów przez właściwy organ instytucji.

2. Właściwe organy mogą udzielić uprzedniego zezwolenia na przeprowadzenie działania wymienionego w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do określonej, wcześniej ustalonej kwoty podlegającej wykupowi po odliczeniu kwoty subskrypcji nowych wpłaconych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I w okresie do jednego roku. Ta określona, wcześniej ustalona kwota może wynieść do 2 % kapitału podstawowego Tier I, jeżeli organy te są przekonane, że działanie to nie będzie stanowiło zagrożenia dla przyszłej sytuacji instytucji pod względem wypłacalności.

SEKCJA 3

Tymczasowe odstępstwo od odliczania z funduszy własnych

Artykuł 33

Tymczasowe odstępstwo od odliczania z funduszy własnych do celów art. 79 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Tymczasowe odstępstwo stosuje się przez okres nie dłuższy niż termin przewidziany w planie pomocy finansowej. Odstępstwo nie może zostać przyznane na okres dłuższy niż 5 lat.

2. Odstępstwo stosuje się wyłącznie do nowych udziałów w postaci instrumentów podmiotów sektora finansowego objętych pomocą finansową.

3. Do celów przyznawania tymczasowego odstępstwa od odliczania z funduszy własnych właściwy organ może uznać, że celem tymczasowo posiadanych udziałów, o których mowa

w art. 79 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jest pomoc finansowa przeznaczona na reorganizację oraz uratowanie danej jednostki sektora finansowego, w przypadku gdy operacja jest przeprowadzana zgodnie z planem i została zatwierdzona przez właściwy organ oraz gdy w planie wyraźnie określono poszczególne etapy, harmonogram i cele oraz związek między tymczasowo posiadanymi udziałami a pomocą finansową.

ROZDZIAŁ V

UDZIAŁY MNIJSZOŚCI ORAZ INSTRUMENTY DODATKOWE W TIER I I INSTRUMENTY W TIER II EMITOWANE PRZEZ JEDNOSTKI ZALEŻNE

Artykuł 34

Rodzaje aktywów, które mogą odnosić się do funkcjonowania jednostek specjalnego przeznaczenia, oraz znaczenie pojęć „minimalny” i „nieznaczny” dotyczących kwalifikującego się kapitału dodatkowego Tier I i Tier II emitowanego przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Aktywa jednostki specjalnego przeznaczenia uznaje się za minimalne i nieznaczne, jeżeli obydwa poniższe warunki są spełnione:

- aktywa jednostki specjalnego przeznaczenia, które nie zostały ustanowione na mocy inwestycji w fundusze własne powiązanej jednostki zależnej, są ograniczone do aktywów gotówkowych przeznaczonych na wypłatę kuponów i wykup należnych instrumentów funduszy własnych;
- kwota aktywów jednostki specjalnego przeznaczenia innych niż aktywa wskazane w lit. a) nie przekracza 0,5 % średniej ogólnej wartości aktywów jednostki specjalnego przeznaczenia z ostatnich trzech lat.

2. Do celów ust. 1 lit. b) właściwy organ może zezwolić instytucji na stosowanie wyższego odsetka, pod warunkiem spełnienia obydwu poniższych wymogów:

- stosowanie wyższego odsetka jest konieczne wyłącznie w celu umożliwienia pokrycia kosztów bieżących jednostki specjalnego przeznaczenia;
- odpowiednia kwota nominalna nie przekracza 500 000 EUR.

ROZDZIAŁ VI

DOPRECYZOWANIE PRZEPISÓW PRZEJŚCIOWYCH ZAWARTYCH W ROZPORZĄDZENIU (UE) NR 575/2013 W ODNIESIENIU DO FUNDUSZY WŁASNYCH

Artykuł 35

Dodatkowe filtry i odliczenia do celów art. 481 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Zgodnie z art. 481 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 korekty pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji kapitału dodatkowego Tier I i pozycji kapitału Tier II stosuje się zgodnie z ust. 2–7.

2. Jeżeli zgodnie ze środkami transpozycji dyrektywy 2006/48/WE i dyrektywy 2006/49/WE wspomniane odliczenia i filtry wynikają z pozycji funduszy własnych, o których mowa w art. 57 lit. a), b) i c) dyrektywy 2006/48/WE, korektę przeprowadza się w odniesieniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I.

3. W przypadkach innych niż te przewidziane w ust. 1 oraz w przypadku gdy zgodnie ze środkami transpozycji dyrektywy 2006/48/WE i dyrektywy 2006/49/WE wspomniane odliczenia i filtry zostały zastosowane w odniesieniu do sumy pozycji, o której mowa w art. 57 lit. a)–ca) dyrektywy 2006/48/WE, uwzględniając przepisy art. 154 tej dyrektywy, korektę przeprowadza się w odniesieniu do pozycji kapitału dodatkowego Tier I.

4. Jeżeli kwota pozycji kapitału dodatkowego Tier I jest niższa niż wysokość powiązanej korekty, korektę rezydualną przeprowadza się w odniesieniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I.

5. W przypadkach innych niż te przewidziane w ust. 1 i 2 oraz w przypadku gdy zgodnie ze środkami transpozycji dyrektywy 2006/48/WE i dyrektywy 2006/49/WE wspomniane odliczenia i filtry zostały zastosowane w odniesieniu do pozycji funduszy własnych, o których mowa w art. 57 lit. d)–h) dyrektywy 2006/48/WE lub sumy funduszy własnych, o których mowa w dyrektywie 2006/48/WE i dyrektywie 2006/49/WE, korektę przeprowadza się w odniesieniu do pozycji kapitału Tier II.

6. Jeżeli kwota pozycji kapitału Tier II jest niższa niż wysokość powiązanej korekty, korektę rezydualną przeprowadza się w odniesieniu do pozycji kapitału dodatkowego Tier I.

7. Jeżeli kwota pozycji kapitału Tier II i pozycji kapitału dodatkowego Tier I jest niższa niż wysokość powiązanej korekty, korektę rezydualną przeprowadza się w odniesieniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Artykuł 36

Pozycje wyłączone ze stosowania zasady praw nabytych w odniesieniu do składników instrumentów kapitałowych niestanowiących pomocy państwa w pozycjach kapitału podstawowego Tier I lub pozycjach dodatkowych w Tier I zaliczane do innych składników funduszy własnych do celów art. 487 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Przy zapewnianiu instrumentom funduszy własnych traktowania określonego w art. 487 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., wszystkie instrumenty mogą być traktowane w ten sposób lub ich część. Żaden przypadek takiego traktowania nie wywiera wpływu na obliczenie limitów, jak określono w art. 486 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Instrumenty funduszy własnych, o których mowa w ust. 1, mogą być traktowane jak pozycje, o których mowa w art. 484 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pod warunkiem że są pozycjami, o których mowa w art. 484 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz pod warunkiem że ich kwota nie przekracza już mających zastosowanie wartości procentowych, o których mowa w art. 486 ust. 2 tego rozporządzenia.

3. Instrumenty funduszy własnych, o których mowa w ust. 1, mogą być traktowane jak pozycje, o których mowa w art. 484 ust. 4, pod warunkiem że są pozycjami, o których mowa w art. 484 ust. 3 lub 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz pod warunkiem że ich kwota nie przekracza już mających zastosowanie wartości procentowych, o których mowa w art. 486 ust. 3 tego rozporządzenia.

Artykuł 37

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.